Vetlla de Pentecosta

Parròquia de Sant Joan Baptista, 27 de maig de 2023

Lectures: Gn 11,1-19; Ex 19,3-8.16-20; Ez 37,1-14;
Jl 2,18-32; Sl 103; Rm 8,22-27; Jn 7,37-39

Estimat Poble Sant de Déu, Benvolguts mossens de l'Arxiprestat de Tarragona, comunitats parroquials de la ciutat que us heu reunit aquí a Sant Joan per celebrar la Festa de la Pentecosta, la culminació de la Pasqua, la presència de l'Esperit del Ressuscitat amb nosaltres. Avui és Pentecosta, la Festa de l'Esperit, la Festa de la Comunitat, la Festa de la Força de Déu que actua en nosaltres, en cadascú de nosaltres de forma individual i en tots nosaltres com a comunitat que creu.

Us ho diré d'una altra manera: en íntima sintonia amb el relat de tot el que va passar el dia de Pasqua, avui celebrem la festa de l'Esperit Sant. Celebrem l'Esperit Sant, com la nova presència de Crist entre nosaltres; celebrem l'Esperit Sant, com a efectiva presència de Déu en el món; celebrem l'Esperit Sant, com a força que ens acompanya en la Missió que tenim encomanada. Sí, tots som, en certa manera missioneres, missioners. Decididament missioners i missioneres.

Recordeu quina és la Missió, dels apòstols i la nostra missió? És la de treballar perquè el món conegui Jesús, perquè hi hagi homes i dones que es comprometin a viure com Ell, perquè es reconegui Jesús com a Fill de Déu. I encara una altra cosa: la nostra missió és la de treballar perquè aquesta manera de viure i de fer s'escampi pel món i aconsegueixi, entre tots, tenir cura del planeta, del futur i, sobretot, de les persones, tot posant-nos en sintonia amb la voluntat de Déu. Fer la voluntat de Déu, vet aquí. Aquesta és la missió que tenim les persones cristianes, la missió que se'ns va donar especialment el dia de la nostra confirmació. Una missió que ens empeny, gràcies a la força de l'Esperit Sant, a treballar amb constància perquè el Regne de Déu vingui a nosaltres, i a través de nosaltres arribi a la gent pobra, humil, solidària i justa. Treballar per eixamplar i amorosir cada dia la família dels deixebles que és l'Església, la comunitat de seguidors de Jesús. Aquesta és la Missió que ens hem compromès a dur a terme.

Apropar-nos al Senyor, ens ho han ensenyat les persones que ens han passat el testimoni, i la mateixa comunitat o la mateixa parròquia. Entre nosaltres mateixos ens aneu donant testimoni de com viviu la fe.

Una altra cosa encara. Sabeu perquè deia en començar que avui estem en íntima sintonia amb el dia de Pasqua? Perquè la Missió que Jesús encomanà directament a la gent que el seguia i a nosaltres, com us he dit ara fa un moment és, ni més ni menys, la prolongació de la missió que Déu-Pare encomanà a Jesús. Celebrar la Pentecosta és actualitzar la Pasqua, és fer de la Pasqua una realitat en la nostra vida. Perquè és l'Esperit qui viu amb nosaltres i en nosaltres. Per això avui és també la festa de l'Església. I voldria ara que recordéssiu dues de les lectures que durant el dia de Pentecosta fem, ja sigui a la missa vespertina, la vigília, com ara, o del dia, i en fem una comparació. Per un cantó hem escoltat, a la primera de les lectures que hem fet, el relat de l'episodi de la Torre de Babel, del llibre del Gènesi, per l'altre a la missa del dia de Pentecosta llegim l'episodi de la vinguda de l'Esperit Sant a la comunitat reunida a Jerusalem a aquella gent que esperava la resolució definitiva del misteri Pasqual. Un és l'antítesi de l'altre. En aquell episodi que explica el llibre del Gènesi, quan la humanitat va voler construir una torre que arribés al cel, a Déu, hi havia una gran confusió de llengües perquè cadascú anava a la seva i no van poder fer res. No pot anar cadascú a la seva, s'ha de comptar amb el bé de la comunitat i no apropiar-se de res. D'altra banda, en el relat de la vinguda de l'Esperit Sant a la Comunitat reunida entorn de Maria, s'explica que tot plegat és un resultat contrari: «Cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua», tothom entenia aquella gent que parlava plena de l'Esperit Sant. I aquest mateix Esperit Sant us ha aplegat, ens ha aplegat, avui aquí per celebrar l'Esperit del Senyor, tota la comunitat cristiana de Tarragona.

I en què rau la importància d'aquest dia? Doncs curt i ras: avui celebrem la presència de Déu entre nosaltres gràcies a aquella Aliança escoltada al Llibre de l'Èxode i a la Nova Aliança segellada pel propi Crist. En diem Esperit Sant, Esperit del Senyor, Esperit de Déu… Avui és culminació de la Pasqua, i la Pasqua és Resurrecció gràcies a l'Esperit alenat «des dels quatre vents» (tercera lectura, Ezequiel) i no és una cosa separada de la Pasqua, festegem que Déu és aquí, que hi ha estat sempre i que per sempre hi serà en aquells «que el Senyor crida» (quarta lectura, Joel).

Malgrat que la nostra humanitat no és capaç de copsar, sentir o explicar el que significa, avui diem ben alt que Déu existeix. I existeix d'una forma tan propera que el podem sentir amb nosaltres. I per molt que vulgui, no us podré contar com sento la presència de Déu en mi, en les coses, en el món, la creació o la vida. I malgrat aquesta limitació, no puc estar-me'n de dir que Déu existeix. Aquesta certesa me la dona l'Esperit Sant. I hem de ser conscients que sempre ens quedarem curts a l'hora d'explicar com l'Esperit de Déu actua en cadascú de nosaltres o a l'hora de transmetre l'alegria de qui creu i se sap acompanyat

per Déu en la seva vida. I hem de ser conscients que aquesta fermesa de la fe, a vegades, comporta que altres persones no entenguin per què hi ha gent —com nosaltres— que creu. Ho sabem.

Germanes i germans. Seguim amb la nostra celebració amb la fermesa de creure que l'Esperit Sant és qui ens dona identitat de persones creients. I malgrat que costi molt d'entreveure la presència de Déu enmig aquest món ple de violència o inundat de l'avarícia de les riqueses, nosaltres creiem en la presència de l'Esperit de Déu entre nosaltres. Gaudim de la festa d'avui que és la plenitud de la Pasqua, aquella plenitud que esdevé quan una cosa pot ser gaudida plenament.